

VAN ONZE REPORTER:

Een interview met aspiranten- en juniorenbondscaches Edwin Steringa en Willem de Korte. Edwin ken je als bondscach voor de aanstormende herentalenten, terwijl Willem de toekomstige damestoppers op hun weg naar de senioren begeleidt.

Voor het gemak hebben we beide heren dezelfde vragen voorgelegd. Eens kijken wat ze op hun pad tegenkomen, welke mening ze over talentvol judoënd Nederland hebben en hoe hun toekomstverwachtingen eruit zien. JG4ALL legde het duo onafhankelijk van elkaar de volgende vragen voor.

Het is nu alweer ruim een jaar geleden dat je als bondscach bent aangesteld. Hoe bevalt dat?

Edwin: "Goed! Ik heb deze kans aangegrepen omdat ik – net als iedereen die bezig is met deze groep – een onbegrensde passie heb voor de judosport."

Willem: "Het bondscachschap bevalt me uitstekend. Vooral de trainingen vind ik leuk. De sfeer in de groep is opperbest – het is zeker gelukt om van de huidige groep een échte groep te maken. Ik moet wel zeggen dat mijn voorganger Veronique Akkermans geen rommeltje achter gelaten heeft! Ik heb goud in handen gekregen en dat is zeker een verdienste van de toenma-

lige coaches Veronique en ook Maarten Arens.

Elke judoka heeft een eigen coach. Met een eigen mening... Vind je het niet lastig om met al die verschillende individuen om te gaan? En kun je het überhaupt wel goed doen in hun ogen?

Edwin: "Da's inderdaad een lastig punt. Misschien wel het lastigste waar ik als bondscach 'tegenaan loop'. Maar ik heb voor deze functie gekozen omdat ik graag met jeugd werk. En ja, het werken met centrale coaches en het vinden van een manier om daarmee om te gaan, kost tijd en energie. Veel meer dan ik vooraf had ingeschat. Het analyseren en bezig zijn met de sport omvat slechts een klein deel van het bondscach zijn. Aanvankelijk zag ik de centrale coaches allemaal als collega's. Maar na anderhalf jaar op pad te zijn geweest, ben ik erachter gekomen dat coaches ook leiding van je verwachten. En ervan uitgaan dat jij de uiteindelijke beslissing neemt en die vanzelfsprekend ook goed weet te motiveren. Je begrijpt wel dat dit niet altijd even gemakkelijk is. Ik heb mezelf wel eens afgevraagd waar ik eigenlijk aan begonnen was. Nu heb ik daar echter mijn weg in gevonden."

Willem: "Natuurlijk heb ik van huis uit van jongs af aan het een en ander al gezien en gehoord. Dus ik wist in principe wat me te wachten stond. Maar om dit inderdaad van dichtbij mee te maken

is iets aparts! Aan de andere kant gooi ik niet zomaar de handdoek in de ring. Waar gewerkt wordt op topniveau bestaat kans op wrijving en spanning. Het topjudo valt te vergelijken met een bedrijf met veel medewerkers: je verwacht een bepaalde prestatie, en de managers, in dit geval centrale coaches werken zich allemaal de blubber! Toch moet je samenwerken. En dus communiceren. Waar wat ruis op de lijn zit, moet weer doorgecommuniceerd worden om de ruis weg te halen. Dit houdt nooit op, en da's terecht. Communicatie is het sleutelwoord. Tevens is dit de sterke kant van het Nederlandse judo, we houden elkaar scherp, (lacht) soms te scherp in de gaten, Haha. Het is in mijn ogen best aardig gelukt om ook de coaches te motiveren om ze in de richting van topsport te laten blijven denken. En ze ook te ondersteunen om ook op die manier met hun judoka's bezig te zijn. Op één lijn zitten is daarbij van wezenlijk belang. Hier komt weer die communicatie om de hoek kijken. Meestal is ruis op de lijn de grote spelbreker, maar inhoudelijk komen we er in Nederland wel uit!

Je bent niet voor niks bondscach. Daarvoor moet je aan bepaalde eisen voldoen, de zogeheten x-factor bezitten. Krijg je ook voldoende ruimte om eigen inzichten en initiatieven te ontplooiën?

Edwin: "Kort en krachtig: jazeker. Natuurlijk heeft de JBN samen met de Technische Staf een beleid uitgestippeld. Maar binnen dat beleid heb ik alle vrijheid."

Willem: "We werken natuurlijk vanuit een visie. Daar hebben we samen binnen de JBN en Technische Staf voor gekozen, die vanuit die visie de centrale coaches de ruimte geeft om te kunnen werken. Ze moeten natuurlijk wel in het spoor van deze visie werken. Maar goed, ik ben zelf natuurlijk al een tijdje in het junioren circuit actief (vanaf 1995), en dan kriebelt het wel eens wat meer met de groep alleen op stap gaan bijvoorbeeld. Waarom? Omdat je bij stages en wedstrijden de centrale coaches met hun judoka's hun werk moet kunnen laten doen. Ieder heeft zijn eigen manier gevonden, anders zouden ze niet op dit niveau bezig zijn! Een aantal coaches stralen niet uit dat ze open staan voor extra informatie, die laat ik dan ook zoveel mogelijk met rust. Niet uit rancune, maar er moet eerst op betrekkingniveau gebouwd worden. Daarna komt op inhoudelijk niveau vanzelf. We hebben echter gekozen voor dit

beleid en ik ben dan ook niet te beroerd om de consequenties daarvan te accepteren. Het pluspunt van dit beleid is dat er meer centrale coaches komen. Die centrale coaches houden zich bezig met de uitgestippelde lijn, om ervoor te zorgen dat er meer judoka's naar de senioren doorstromen. We zijn heel bewust bezig met dit beleid. Juist omdat we denken dat het de prestaties van onze judoka's op een positieve manier beïnvloedt."

Nederland judoland is een veelgehoorde uitspraak. Da's er eentje die natuurlijk niet zomaar uit de lucht komt vallen. Maar hoe is het eigenlijk met de huidige talenten gesteld, hebben we voldoende toppers in huis om de toekomst te waarborgen?

Edwin: "Er is ruim voldoende talent in Nederland, hoewel dat tussen jongens en meisjes wel anders ligt. Jongens hebben het in mijn ogen moeilijker omdat bij hen het fysieke aspect een groot gewicht in de schaal legt. Vergelijk dat maar eens met jongens in het Oostblok. Die hebben vaak al op jonge leeftijd een totaal andere lichaamsbouw. Dat maakt het voor onze jongens wel wat moeilijker om te scoren. Op latere leeftijd vervaagt dat verschil wel."

Willem: "Daar kan ik kort over zijn: ja!" Ik zie bij de jeugd veel nieuwe en ook technisch goede judoka's opstaan, dit geeft me een goed gevoel voor de komende jaren. Maar.....belangrijker is hoeveel en met welke kwaliteiten er doorstromen naar het 'echte' werk, de senioren. Langzaam zien we daarom ook in de echte talenten toppers vroeg te brengen naar de senioren. Ze in iedere geval vroeg eraan te laten wennen. Ik hoop dat we bijvoorbeeld met 12 judokas (6 dames/6 heren) naar de EJOF mogen! Dit is wel aangevraagd bij NOCNSF, maar of het doorgaat weet ik nog niet. Want over de hele breedte zit het vooralsnog wel goed!

Een vergelijking met het voetbal, waar we het spreekwoord 'over het paard getild zijn' met regelmaat van tijd terughoren. Hoe is dat in het judo gesteld, zijn onze judoka's niet te verwend en willen ze nog wel die offers brengen die nodig zijn om de absolute top te halen?

Edwin: "Da's wisselend. Stap voor stap probeer je je judoka's verder te 'brengen', bijvoorbeeld in hun discipline. Ik denk wel dat Nederlandse judoka's wat

verwend zijn. Maar daar is niks mis mee, want juist vanuit die verwendheid kiezen Nederlandse judoka's duidelijk voor hun sport. Heel anders zou het zijn als je moét judoën. Want juist als je niet per se hoeft, maar duidelijk voor het judo kiest, kun je heel diep gaan. Waarom? Omdat je heel gemotiveerd voor jezelf de keuze voor deze sport hebt gemaakt."

Willem: "Judoka's in Nederland kiezen wel echt voor hun sport. Maar minstens zo belangrijk zijn de mensen direct om hen heen, want ook zij zullen die keuze moeten willen maken. Natuurlijk moet er wel een bepaalde soort discipline in de sporter schuilen, want alleen op techniek schop je het bij de senioren niet ver. Je zal je leven ernaar in moeten richten, en of de jeugd daar al die offers voor wil brengen, weet ik niet. Dit valt of staat met de door hun behaalde resultaten, en de voortzetting daarvan van de judoka zelf, die als het goed is de juiste personen om hem/haar heen heeft geschaard."

Laatste vraag, welke criteria hanteren jullie om een judoka te selecteren?

Edwin: "Het individuele traject van een sporter is hierin belangrijk, Hij moet duidelijk de keuze maken voor topsport

en zijn coach ook. Consequent aanwezig zijn op de kernploegtrainingen en volop inzet tonen, dat is waar het mij vooral om gaat. Dan vind ik in eerste instantie prestaties nog niet eens het belangrijkste, om iemand de kans te geven."

Willem: "Natuurlijk de criteria die vastgelegd zijn door de aangewezen meetmomenten, met de daaropvolgende prestaties. Aan de hand daarvan kijken we wie er naer welk kampioenschap gaat. De bondscach draagt zijn selectie voor in de technische staf vergadering waar de staf zich erover buigt. Nadien toetst de topsportcommissie van de JBN deze officiële voordracht nog eens. Meestal is het zo duidelijk dat we er snel uit zijn. Het komt echter ook wel eens voor dat inderdaad de motivatie van de bondscach bij gelijk geëindigde judoka's de doorslag geeft, omdat de bondscach alle processen en momenten van dichtbij meemaakt! In mijn (korte, lees: anderhalf jaar) functie als bondscach heb ik dit gelukkig met goede afloop al meerdere keren meemaakt. Dit geeft voldoening en hier krijg je veel energie van terug!"

